

31. Соловій М., Великий А., ЧСВВ. Святий Йосафат Кунцевич, його життя і доба. – Торонто: Вид-во оо. Василіян, 1967. – 463 с.
32. Соловій М., ЧСВВ. Мелетій Смотрицький як письменник. – Рим; Торонто, 1977. – Т.1. – 275 с.; 1978. – Т.2. – 450 с.
33. Суша Я., єп., ЧСВВ. Життя Мелетія Смотрицького, архієпископа Гієрапольського, архимандрита Дерманського, чину св. Василя Великого / Пер. о. Богдан Курилас, ЧНІ. – Йорктон, Саск., 1965. – 88 с.
34. Трух А.І.Г. [ЧСВВ]. Життя святих: У 4 кн. – Львів: Місіонер, 1999. – Т. 4. – 319 с.
35. Українське бароко / Кер. проекту Д. Наливайко; наук. ред. Л. Ушкалов. – Харків: Акта, 2004. – Т. 1. – 635 с.; Т. 2. – 411 с.
36. Українське барокко: Матеріали I конгресу Міжнародної асоціації українців (Київ 27.08 – 3.09.1990). – К.: Інститут археографії АН України, 1993. – 260 с.
37. Українське літературне барокко: Зб. наук. праць / Відп. ред. О.В. Мишанич. – К.: Наукова думка, 1987. – 301 с.
38. Федорів Ю., о. Історія Церкви в Україні. – Люблін, 1991. – 364 с.
39. Франко І. Духовна й церковна поезія на Сході й на Заході: Вступ до студій над “Богогласником” // Франко І. Збір. тв.: У 50 т. – К.: Наукова думка, 1983. – Т. 39. – С.126 – 143.
40. Франко І. Наші коляди // Франко І. Збір. тв.: У 50 т. – К.: Наукова думка, 1980. – Т. 28. – С. 7–41.
41. Хома І., о. д-р. Київська митрополія в берестейському періоді. – Рим, 1979. – X; 262 с.
42. Шкраб'юк П. Монаший чин отців василіян у національному житті України. – Львів: Місіонер, 2005. – 439 с.
43. Щапов Я. Государство и Церковь Древней Руси X-XIII вв. – М.: Наука, 1989. – 232 с.
44. Щурат В. Із студій над почаївським “Богогласником”: Квєстії авторства і часу постання деяких пісень. – Львів, 1908. – 48 с.
45. Яковенко Н. Паралельний світ: Дослідження з історії уявлень та ідей в Україні XVI – XVII ст. – К.: Критика, 2002. – 416 с.
46. Яковенко Н. Нарис історії середньовічної та ранньомодерної України. – 2-е вид. – К.: Критика, 2005. – 584 с.
47. Mańkowski T. Genealogia sarmatyzmu. – Warszawa: Łuk, 1946. – 169, [1] s.
48. Tazbir J. Kultura szlachecka w Polsce. – Poznań: Sp. z o.o. 2002. – 243 s.
49. Ulewicz T. Sarmacja. Zagadnienie samatyzmu. – Kraków: Collegium Columbinum, 2006. – 268, XXV s.
50. Żychiewicz T. Jozafat Kunciewicz. – Kalwaria Zebrzydowska: Calwarianum, 1986. – 192 s.

Отримано 7 вересня 2010 р.

м. Харків

**Українсько-польські літературні взаємини:
історія, типологія, рецепція: Колективна
монографія. – Донецьк: вид-во “Ноулідж”,
2010. – 132 с.**

Колективна монографія, що вийшла під грифом Інституту філології та соціальних комунікацій Бердянського державного педагогічного університету, присвячена діалогічності української та польської літератур XIX–XX ст. як важливій формі культурної комунікації. Автори показують, як у процесі літературних взаємин (зв'язків Миколи Гоголя з польськими емігрантами, інтерпретації польської “модерни” у творчості Лесі Українки, творах письменників українсько-польського пограниччя Каспера Ценглевича, Лева Венглінського, Леопольда Стаффа, Юзефа Віттліна, Станіслава Віткевича, рецепції української літератури на сторінках паризького польськомовного журналу “Kultura”) модифікуються культурні паттерни, органічно суміщуються національні ідентичності, міняються ролями культури-донори і культури-реципієнти. До колективної монографії ввійшли розвідки О. Астаф'єва, П. Михеда, Євгена та Оксани Нахліків, Р. Радишевського, Л. Скупейка, О. Харлан, Е. Циховської.

О.Г.

Наші
презентації

Нинішнє стратегічне партнерство між Україною і Польщею, яке охоплює практично всі сфери суспільного життя, є живим уособленням пам'яті “прометеїстів” і слугує промовистим прикладом для всієї Європи.

ЛІТЕРАТУРА

1. *Гарбовский Н.* Теория перевода. – М., 2004.
2. *Гром'як Р.* Естетика Шевченка. – Тернопіль, 2002.
3. *Дильонгова Г.* Історія Польщі. 1795-1990 / Пер. з пол. – К., 2007.
4. *Донцов Д.* Dewius. Аншлюс і мафія // *Вістник*. – 1938. – Т.1. – Кн.3.
5. *Донцов Д.* До консолідації // *Вістник*. – 1930. – Т.2. – Кн. 4.
6. *Комиссаров В.* Современное переводоведение: Курс лекций. – М., 1999.
7. *Одарченко П.* Тарас Шевченко в радянській літературній критиці (1920-1960) // *Світи* Тараса Шевченка. Збірник статей до 175-річчя з дня народження поета. – Нью-Йорк; Париж; Сідней; Торонто; Львів, 1991.
8. *Портнов А.* Наука у вигнанні. Наукова і освітня діяльність української еміграції в міжвоєнній Польщі (1919-1939). – Харків, 2008.
9. *Ротшильд Д.* Східно-Центральна Європа між двома світовими війнами / Пер. з англ. – К., 2001.
10. *Тези* відділу культури і пропаганди ЦК КП(б)У до 120-річчя з дня народження Шевченка // *Червоний шлях*. – 1934. – Ч.2-4.
11. *Франко І.* Листи Шевченка до Бр.Залеського // *Франко І.* Зібр. тв.: У 50 т. – К., 1980. – Т.28.
12. *Хроніст.* Дмовський як пророк // *Вістник*. – 1939. – Т.1. – Кн.3.
13. *Шевченко Т.* Щоденник // *Шевченко Т.* Твори: У 12 т. – К., 2003. – Т.5.
14. *Kult Szewczenki* // *Biuletyn Polsko-Ukraiński*. – 1933. – № 10.
15. *Potocki R.* Ukraiński Instytut Naukowy w Warszawie // *Warszawskie Zeszyty Ukrainoznawcze*. – 1998. – №.6-7. – S.257.
16. *Urywek z dziennika* Tarasa Szewczenki // *Biuletyn Polsko-Ukraiński*. – 1934. – № 10.
17. *Statut* Towarzystwa Polsko-Ukraińskiego // *Biuletyn Polsko-Ukraiński*. – 1933. – № 9.
18. *Wiadomosci Literackie*. – 1936. – № 18.
19. *Wolyn*. – 1936. – № 6.

Отримано 14 жовтня 2010 р.

м. Куїв

ВСЕСВІТ. – 2010. – №7–8.

У черговому номері часопису опубліковані поезії Джейн Гіршфілд та Роберта Сауті. У рубриці “Проза. Драма” друкуються письменники Жан Марі Гюстав ле Клезіо (роман “Потоп”), Метью Заяц (п'єса “Кравець з містечка Інвернес”), Девід Лоуренс (оповідання “Жених про запас”), Маргеріт Юрсерар (новела “Останнє кохання хана Ченгі”), Ши Т'єшен (оповідання “Про життя і смерть”). Статті Юрія Шаповала “Краще за правду не збрешеш”, Соні Педро Себастья “Жозе Сарамого – імператор метафор. *In memoriam*”, Дмитра Дроздовського “Останній монолог російського бітника” та “Можливо, я пишу, щоб зрозуміти інших людей краще?”, Ганни Трегуб “Книжка, освітлена вогнями кельтського дійства...”, Ганни Канової “Відкриваючи Роберта Сауті”, Елли Гончаренко “Шукач” кохання з “туманного Альбіону”, Галини Чернієнко “На схилі гори, як на схилі літ”, Антона Глушка “Словенський присмак київської осені”, Павла Михеда, Олени Сайковської “Симеон Русаків – дослідник української літератури” та інші надруковані у рубриці “Письменник. Література. Життя”. На закінчення номера – оповідання Франсуази Саган “Італійське небо”.

8. Колесник В. Київська школа та Віктор Кордун: поезія зворотності // *Світо-вид.* – 1999. – № IV (37). – С. 47–81.
9. *Мифы народов мира.* Энциклопедия: В 2 т. / Гл. ред. Токарев С. А. – М.: НИ “Большая Российская энциклопедия”, Олимп, 2000. – Т. 1. – 672 с.
10. *Мифы народов мира.* Энциклопедия: В 2 т. / Гл. ред. Токарев С. А. – М.: НИ “Большая Российская энциклопедия”, Олимп, 2000. – Т. 2. – 720 с.
11. Моренець В. Проти безликої вічності // *Вітчизна.* – 1989. – № 7. – С. 172-176.
12. Моренець В. Прощання з ідеологічною вічністю // *Березіль.* – 1997. – № 1–2. – С. 166–172.
13. Моренець В. Національні шляхи поетичного модерну першої половини ХХ ст.: Україна і Польща. – К.: Основи, 2002. – 327 с.
14. *Славянские древности: Этнологический словарь* / Под ред. Толстого Н. И. – Т. 1. – М.: Международные отношения, 1995. – 584 с.
15. *Славянские древности. Этнологический словарь* / Под ред. Толстого Н. И. – Т. 2. – М.: Международные отношения, 1999. – 704 с.
16. Цивьян Т. Лингвистические основы балканской модели мира. – М.: Наука, 1990. – 207 с.
17. Hyde L. Trickster Makes This World: Mischief, Myth, and Art. – New York: North Point Press, 1999. – 417 p.

Отримано 4 листопада 2010 р.

м. Київ

Вісімдесят і далі... Коротка історія Інституту літератури ім. Т.Г. Шевченка НАН України. – К.: ВД “Стилос”, 2010. – 224 с.

Відкриває книжку вступна стаття директора Інституту літератури академіка М. Жулинського “Національний центр філологічних наук”, де йдеться про витoki, формування, становлення та вісімдесятирічну діяльність одного з найстаріших академічних підрозділів – Інституту літератури ім. Т.Г. Шевченка НАН України. Автор наголошує на великій ролі та значенні в державі гуманітарних наук, адже це “важливий стратегічний ресурс, вкрай необхідний для активізації державотворення і формування консолідованого українського суспільства”.

Про “Дев’ять десятиліть українського літературознавства” та про відділ давньої української літератури у структурі Інституту розповів заступник директора, чл.-кор. НАН України М. Сулима. Відділ рукописних фондів і текстології презентують Г. Бурлака та С. Захаркін. Цей підрозділ нерозривно пов’язаний з історією Інституту й покликаний збирати, зберігати і вводити в науковий ужиток рукописи українських письменників. Українській “новій” літературі ХІХ ст. від початку її становлення, розвитку, підготовки наукових кадрів присвячена стаття М. Бондаря.

Про відділи шевченкознавства, української літератури ХХ ст., теорії літератури, славістики і балканістики, світової літератури, літературної компаративістики, Львівське відділення Інституту, наукову бібліотеку Інституту та наукову періодику розповідають відповідно В. Смілянська, А. Кравченко, Т. Гундорова, Ю. Булаховська, І. Бажинов, Т. Рязанцева, Є. Нахлік, Т. Посудневська, Л. Скупейко.

С.С.

Наші
презентації

Слово і Час. 2011 • №1

77

до відмежування людини від своєї людської суті й навіть до руйнування людини в людині. Це засвідчують згадані твори сучасних письменниць, де не тільки порушено нові проблеми людства, а й окреслено шляхи виходу з такої неприродної ситуації, загрозливої для самого існування цивілізації. Загрозливою насамперед тому, що всеосяжна технізація веде до духовної спустошеності людини, до дегуманізації суспільства в цілому.

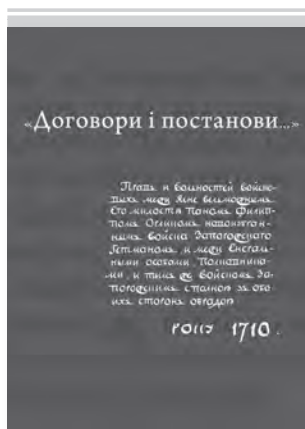
Реальність життя, у якому переважають сірі тони, лякає сучасника і штовхає його до втечі у віртуальні світи комп'ютерних інновацій, що стають штучними заміниками самого життя, стандартизують усі його сфери – від побутової до духовної. І все ж сучасна література, віддзеркалюючи нинішню добу з усіма її загрозами й викликами, проголошує суверенність людського духу – самодостатнього, ґрунтованого на попередньому досвіді потрактування світу.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бердяев Н. Смысл истории. – М.: Мысль, 1990.
2. Гундорова Т. Післячорнобильська бібліотека: Український літературний постмодерн. – К.: Критика, 2005.
3. Кісь Р. Глобальне – національне – локальне (соціальна антропологія культурного простору). – Львів: Літопис, 2005. – 300 с.
4. Кіяновська М. Стежка вздовж ріки: Новели. – К.: Факт, 2008. – 240 с.
5. Пономаренко Л. Помри зі мною: Вибрані новели. – Львів: ЛА “Піраміда”, 2006. – 152 с.
6. Сняданко Н. Сезонний розпродаж блондинок. – Івано-Франківськ: Лілея – НВ, 2005. – 160 с.
7. Тарасюк Г. Новели: Проза. – Бровари: ПП “МН ТРК “Відродження”, 2006. – 416 с.
8. Тафнашинська Л. Парасоля на кожен дощ. – К.: Неопалима купина, 2008. – 260 с.
9. Харлан О. Дискурс катастрофізму в українській та польській прозі (1918–1939): Монографія. – К.: Освіта України, 2008. – 307 с.
10. Харчук Р. Сучасна українська проза: Постмодерний період: Навчальний посібник. – К.: ВЦ “Академія”, 2008. – 248 с.
11. Ясперс К. Духовная ситуация времени // Ясперс К. Смысл и назначение истории. – М.: Политиздат, 1991.

Отримано 25 жовтня 2010 р.

м. Чернігів

“Договори і постанови...” / Упоряд. О. Алф'оров. – К.: Темпора, 2010. – 152 с.

Подано документи “Договорів і постанов...” – т. зв. “Бендерської теки”, відомої в українській історіографії також як “Бендерська конституція” або “Конституція Пилипа Орлика”. Видання містить архівні фотокопії текстів, їх розчитку та переклад. Сюди ввійшли ратифікаційний акт Карла XII та лист Карла XII до кошового отамана Яким Бугуша. Додаток містить факсимільне зображення опублікованих у XIX ст. латиномовного та російськомовного варіантів документів. Книжка розрахована на науковців і всіх, хто цікавиться історією України.

В.Л.

Наші
презентації

генерована самою прозою.

Ось яким вийшов ландшафт сербського постмодерного письма, побачений із вікна персонального комп'ютера Алли Татаренко. Одначе її книжка – наслідок не тільки уявних мандрів. Вона писана з перших рук, з особистого глибокого знайомства із сучасним літературним процесом Сербії, з розмов та електронного листування із сербськими письменниками-постмодерністами, критиками й істориками літератури, з досвіду перекладу із сербської і на сербську. Її пронизують питання, які промовляють ізсередики нашого постсучасного повсякдення й нашого українського досвіду контактної зони поміж ментальним Заходом і Сходом. Без них книжка була б одною з ряду, з ними вона стає подією за М. Бахтіним: “Відтворення тексту суб'єктом

(повернення до нього, повторне читання, нове виконання, цитування), – це нова, неповторна подія в житті тексту, нова ланка в історичному ланцюзі” [1, 284].

Рецензована монографія і становить таку неповторну, нову ланку в дискусії про незахідний постмодернізм. Це глибоко ерудована праця, яка виявляє непідробний авторський науковий стиль думки/письма, де найскладніші теоретичні пасажі викінчено доказово й водночас елегантно. Знаю, що її написання супроводжував глибокий цілеспрямований пошук і полемічна апробація на міжнародних наукових і творчих форумах. Це також книжка великої суспільної ваги, адже розмова, яка виноситься на відкриту публічну дискусію, запрошує до цієї дискусії, ведеться про зміну людини та її літератури.

ЛІТЕРАТУРА

1. *Бахтин М.* Эстетика словесного творчества / Сост. С. Г. Бочаров. – М.: Искусство, 1979. – 424 с. – (Из истории советской эстетики и теории искусства).
2. *Бойм С.* Общие места: Мифология повседневной жизни. – М.: Новое литературное обозрение, 2002. – 320 с.
3. *Татаренко А.* Поетика форми в прозі постмодернізму (досвід сербської літератури). – Львів: ПАІС, 2010. – 544 с.
4. *Hutcheon L.* The Politics of Postmodernism. – London and New York: Routledge, 2002. – 222 p.

Отримано 17 листопада 2010 р.

Ірина Старовойт
м. Львів

Дерево життя / Упорядн., художнє оформлення В. Ярош. – К.: Успіх і кар'єра, 2009. – 223 с.

Книжка презентує чарівний світ міфології українського народу, дохристиянські вірування, свята, легенди, повір'я, пантеон слов'янських богів.

У житті нашого народу велике значення мали обряди та магічні ритуали, які мали принести людині багатство, щастя, захистити від зла. Пізніше, з набуттям нових знань, магічні дієства стали розважальними. У книжці відтворені трудові свята та обряди, в яких превалюють любов до землі, шана до праці та хліба, колядки, щедрівки, гаївки. Усі ці обряди мали виховувати в дітей та молоді духовність, високу мораль, колективізм і взаємодопомогу, патріотизм, родинну злагоду, шанобливе ставлення до старших. Це допомагало вижити протягом багатьох неспокійних, а то й трагічних століть, зберегти національну самосвідомість.

С.С.

Наші
презентації

Осипова. Антипанські, антикріпосницькі акценти в білоруській “Енеїді” навіть ще сильніші, бо писалася вона, як видно, пізніше, коли соціальні питання набули ще більшої гостроти. Автори обох “Енеїд” з однаковою майстерністю послуговувалися народною мовою, показували її величезну гнучкість і художню силу, її здатність стати літературною мовою. Обидві “Енеїди” мають надзвичайно велике історичне значення, оскільки стали першими великими віршованими творами своїх літератур нового часу” [1, 137].

Слід зазначити, що українські та білоруські вчені впродовж тривалого часу активно працювали над дослідженням цих творів, тому наукова бібліографія

багата за обсягом і змістом. Проте шляхетне завдання випробувати можливості сучасних методів на вже добре вивченому літературному матеріалі кінця XVIII ст., яке поставив перед собою відомий український літературознавець М. Ткачук, виглядає спокусливим і перспективним. Цілісний зміст і форма монографії засвідчують, що такий підхід дозволив її автору по-новому поглянути на хрестоматійні твори І. Котляревського, проаналізувати їх в оригінальному ракурсі, переглянути окремі звичні оцінки та успішно переставити акценти, керуючись винятково принципами об’єктивного наукового аналізу та синтезу.

ЛІТЕРАТУРА

1. *Гісторыя беларускай літаратуры XI-XIX стагоддзяў: У 2 т. – Т.2. Новая літаратура: другая палова XIII-XIX стагоддзе.* – Мінск: Беларуская навука, 2007.
2. *Животисная Россия.* – СПб.; М., 1882. – Т.3.
3. *Карський Є.* Білоруська Енеїда навиворіт // *Збірник Харківського історико-філологічного товариства.* – 1909. – Т.18.

Жанна Шаладонова

Переклад з білоруської М. Данілевич

м. Мінськ (Білорусь)

Отримано 4 листопада 2010 р.

ЖАНРОВО-СТИЛЬОВІ АСПЕКТИ ТВОРЧОСТІ ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Збірник наукових праць

Жанрово-стильові аспекти творчості Лесі Українки: Збірник наукових праць / Наук. редактор В. Гуменюк. – Сімферополь: Світ, 2010. – 160 с.

У збірнику висвітлено особливості поезики Лесі Українки в контексті літературно-мистецького процесу доби раннього модернізму (кінець XIX – поч. XX ст.). Книжка містить два розділи: 1) Авторський стиль у співвіднесенні зі специфікою жанрів; 2) Драматургічні осягнення поезики в координатах жанру і стилю. Автори збірника у своїх статтях наголошують на багатогранності жанрової палітри досвіду видатної поетеси.

С.С.

Наші
презентації

спадщини”, куди ввійшло понад 100 праць із фольклористики, етнографії, літературознавства, текстології, видавничої справи, бібліографії, багато рецензій; книжка спогадів “Чистому серцем. Пам’яті Василя Доманицького” (доповнене перевидання раритетної книжки 1912 року, яку тоді впорядкував С. Єфремов). Упорядником і редактором видань виступив професор В. Поліщук. Було презентовано й біобібліографічний покажчик “Невтомний робітник на рідній ниві: Василь Миколайович Доманицький”.

Учасники семінару відвідали обласний краєзнавчий музей, оглянули експозицію В. Доманицького, а також побували на батьківщині В. Доманицького – у с. Колодисте Тальнівського району.

Найближчим часом матеріали семінару будуть надруковані у збірнику наукових праць.

Отримано 10 листопада 2010 р.

Інна Рудянчук
м. Черкаси

В'ячеслав Липинський та його доба. – Кн. 1. – Вид. 2, допрац. та доповн. / Упоряд. Т. Осташко, Ю. Терещенко. – К.: Темпора, 2010. – 560 с.

У збірник уміщено фрагменти двох найвизначніших праць В. Липинського – “Україна на переломі” та “Листи до братів-хліборобів”, які вважаються вершиною української консервативної думки та державницької школи історіографії; уміщено його окремі публіцистичні твори. Читач також ознайомиться з низкою праць соратників В. Липинського та сучасних авторів, у яких аналізується творча спадщина українського мислителя.

У додатку публікуються фотографії з фондів Волинського краєзнавчого музею, Національного музею історії України.

В.Л.

Наші
презентації

Шаменков Сергій. Піхота українських гетьманів XVII – поч. XVIII ст. / Наук.-поп. вид. – К.: Темпора, 2010. – 146 с.

Видання подає опис та зображення одягу, озброєння і спорядження піхотинців у війську українських гетьманів XVII – поч. XVIII ст. Читач зможе не лише уявити собі, як виглядали тогочасні реєстрові козаки та європейські солдати в Україні, а й спробувати самостійно реконструювати відповідний військовий стрій та озброєння.

Книжка розрахована на всіх, хто цікавиться історією повсякдення, побутовою культурою та військово-історичною реконструкцією.

В.Л.

Наші
презентації